

عنوان مقاله:

از معنا باختگی تا شیء وارگی؛ بررسی مولفه های معنا باختگی در مجموعه پاتوغ (اسماعیل خلیج)

محل انتشار:

سومین همایش ملی هنرهای نمایشی و دیجیتال (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

طاهره امامی

خلاصه مقاله:

معنا باختگی واژه ای است که در ابتدا توسط مارتین اسلین فرانسوی در تئاتر ابزورد به کار برده شد. آنچه از این واژه تاکنون تغییر شده است مفهوم بیهودگی و پوچی است. یکی از جریانهای ادبی مهم اروپا پس از اتفاقات سیاسی به ویژه جنگ جهانی دوم، معنا باختگی بود که ابتدا در فرانسه و به سرعت در اروپا منتشر شد. به موازات این جریانات در غرب، در ایران نیز اولین بارقه های مدرنیته ظهور پیدا کرد. شکل گیری مطبوعا و تشکیل رادیو و تلویزیون ملی در ایران از مهمترین اتفاقاتی بود که باعث شد معنا باختگی به سرعت در جامعه ادبی و روشنفکری گسترش یابد و بیشک اتفاقات پس از کودتای ۲۸ مرداد، در شکل گیری این جریان بسیار تاثیرگذار بوده است. از جمله فعالیت هایی که در آن سالها در تلویزیون ملی ایران انجام می شد، کارگاه نمایش بود که اسماعیل خلیج با بنیان درام قهوه خانه ای، یکی از مهمترین نویسندگان آن بود. حال در این پژوهش بانگه به شرایط اجتماعی و سیاسی ایران در دهه چهل، به بررسی آثار کوتاه اسماعیل خلیج که در مجموعه ای بنام «پاتوغ» گردآوری شده پرداخته ایم و با تمرکز بر نمایشنامه «تو خودت باش؛ عرقت را بخور» از منظر نشانه شناسی مکانف با این پرسش کلیدی مواجهیم که چگونه در چنین وضعیتی، انسان معنا باخته تبدیل به شیء بیجان میشود؟ که در این میان سرخوردگی ناشی از کُدتای ۲۸ مرداد بسیار حائز اهمیت بوده و در نهایت دستاورد این پژوهش رسیدن به مفهوم شیء وارگینه از نظر لوکاچف بلکه به مفهوم از کارکردافتادن اندیشه است. مرگ اندیشه به مثابه مرگ آدمی،

کلمات کلیدی:

معنا باختگی، شیء وارگی، کودتای ۲۸ مرداد، قهوه خانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1548162>

